

De dienaar van de hogepriester

Schriftlezing: Matteüs 26:47-56

Aan de overkant van het Kidrondal, net buiten de muren van de oude stad Jeruzalem, ligt de Olijfberg.

Haar naam dankt zij aan de talloze olijfbomen die haar als een grote boomgaard bedekken. Een ideale plaats om de drukte van Jeruzalem te ontvluchten.

Dankbaar maakt rabbi Jezus meer dan eens van de gelegenheid gebruik om hier tot zijn Vader te bidden.

Opeens wordt het donker van de nacht wreed verstoord *door 'een grote, met zwaarden en knuppels bewapende bende, die door de hogepriesters en de oudsten van het volk is gestuurd.'*

Voorop gaat Judas, één van Jezus' leerlingen. Het afgesproken teken van zijn verraad is een kus: de Judaskus.

'Vriend, ben je daarvoor gekomen?' vraagt Jezus hem. Maar voordat Judas antwoord kan geven op zijn vraag ... wordt rabbi Jezus al hardhandig vastgegrepen en gevangen genomen.

Een van de leerlingen, Simon Petrus, wordt het te machtig. Hij kan zich niet langer bedwingen. In een impulsieve daad van verzet trekt hij een zwaard – waarschijnlijk een slachtmes – onder zijn kleding vandaan en met één houw haalt hij uit naar de dienaar van de hogepriester.

Malchus is zijn naam. Hij is geraakt. Bloed gutst van zijn hoofd. Het offermes heeft zijn rechteroor er vlijmscherp afgesneden. Zijn hand grijpt naar zijn hoofd om het bloeden te stoppen. Het blijft stromen ... in zijn nek, over zijn schouders. Een black-out. En Malchus valt op de grond.

Dan is er een plotselinge warmte. De pijn is verdwenen. Malchus ziet weer flakkerende fakkels. Jezus is voor hem neergeknield. Zijn hand bedekt de wond. Malchus kijkt in de ogen van de man. Ogen vol vriendelijkheid en liefde. 'Je bent weer in orde', verzekert de man hem.

Een soldaat trekt Jezus overeind. Malchus voelt aan zijn hoofd. Zijn oor is er helemaal. Het bloeden is gestopt. Alleen zijn met bloed doordrenkte kleren geven aan dat er ooit een wond is geweest.

De menigte is vertrokken. Het licht van de fakkels is gedoofd. De

stemmen zijn verstond. Malchus is alleen.

Wie is die Malchus eigenlijk? Matteüs noemt ons niet zijn naam. 'De dienaar van de hogepriester' zo omschrijft hij hem alleen.

Maar die omschrijving is veelzeggend: dé dienaar.

Malchus is namelijk niet zomaar één van de vele dienaren, één van de vele slaven van de hogepriester. Hij is niets minder dan de persoonlijke vertegenwoordiger van de grootste vijand van rabbi Jezus in Jeruzalem: Kajafas.

Malchus geniet het volste vertrouwen van zijn heer: de hogepriester. Daarom heeft Kajafas ... Malchus meegestuurd om die rabbi Jezus gevangen te nemen. Hij is – schrijft iemand – de oren en de ogen van de hogepriester.

Malchus lijkt dan ook de leiding te hebben bij wat er gebeurt in de nacht van de gevangening op de Olijfberg.

Afgaande op zijn naam zal Malchus een Arabier zijn geweest. Een Nabateeësche Arabier. Nabateërs waren een volk dat leefde in de woestijn ten zuiden van Juda. Een handelsvolk dat de karavaanroutes in het zuiden van het Arabisch schiereiland beheerste. Hun hoofdstad was de prachtige rode stad Petra in het huidige Jordanië.

Wat zijn naam Malchus betreft: zijn naam is afgeleid van een Semitisch woord dat 'koning' betekent.

Wellicht is Malchus – een koninklijke prins – ooit gevangen genomen door de Romeinen en voor grof geld op de slavenmarkt verkocht aan de hogepriester van Jeruzalem. Je zou hem wellicht kunnen vergelijken met of een Jozef in Egypte of een Daniël aan het hof in Babel. Met zijn kennis en inzicht heeft hij in de loop van de tijd het vertrouwen gewonnen van zijn meester.

Maar zou de ontmoeting met Jezus op de Via Dolorosa het leven van Malchus ook hebben veranderd? ... We kunnen er slechts naar raden.

In ieder geval laat Jezus óns zien ... hoe we vijanden moeten liefhebben en goed moeten doen aan hen die ons 'haten'. In de tuin van de olijven geeft Hij ons in Malchus daar een liefdevol voorbeeld van.